Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
II-6 У. 2157/20
11.05.2023. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Ненада Стојановића, председника већа, Бисерке Савић и Јасмине Крстић, чланова већа, са судским саветником Јеленом Стојановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Оператора дистрибутивног система „ЕПС Дистрибуција“ д.о.о. Београд, Огранак Електродистрибуција Пирот, из Пирота, Таковска 3, против туженог Општинског већа општине Бела Паланка, ради поништаја решења, број 02-3/2020- III од 17.01.2020. године, у предмету комуналане таксе, у нејавној седници већа, одржаној 11.05.2023. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба се **УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Општинског већа општине Бела Паланка, број 02-3/2020 - III од 17.01.2020. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем, донетим у извршењу пресуде Управног суда II-5 У. 5260/18 од 21.11.2019. године, одбијена је жалба тужиоца, изјављена против решења Општине Бела Паланка, Одељења за финансије, буџет и јавне службе, Одсека за послове локалне пореске администрације, број 434/1537/2017 од 15.12.2017. године и потврђено решење Општине Бела Паланка, Одељења за финансије, буџет и јавне службе, Одсека за послове локалне пореске администрације, број 434/1537/2017 од 15.12.2017. године. Наведеним првостепеним решењем од 15.12.2017. године, утврђена

је обавеза на име локалне комуналне таксе за 2017. годину, за коришћење простора на јавним површинама или испред пословних просторија у пословне сврхе, обвезнику, овде тужиоцу Оператора дистрибутивног система "ЕПС Дистрибуција" д.о.о. Београд, са пословним седиштем у Београду улица Масарикова 1-3, за заузеће јавне површине општине Бела Паланка, са годишњом ценом 7.300,00 динара, јединицом обрачуна (Комад) 3.066, за период 01.01.2017.-31.12.2017. године, у укупном износу од 22.381.800,00 динара.

Тужбом, поднетом Управном суду дана 05.02.2020. године, тужилац оспорава законитост оспореног решења због неправилне примене закона или општег акта, због непоступања по правилима поступка, због непотпуно и нетачно утврђеног чињеничног стања, као и ради утврђивања незаконитости донетог акта који је без правног дејства. Указује на одлуку Уставног суда Посл. број ИУО-103/2015 од 09.11.2017. године, која је објављена у "Службеном гласнику РС", бр. 117 од 27.12.2017. године, којом је утврђено је да одредба члана 1. тачке 2. Одлуке о трећој измени и допуни Одлуке о локалним комуналним таксама ("Сл.гласник општине Баточина", бр. 19/14) није у сагласности са законом, те да се ова одлука односи и на локалну комуналну таксу која је идентична предметној локалној комуналној такси уведеној Одлуком о локалним комуналним таксама општине Бела Паланка ("Сл.лист града Ниша, број 104/114; 100/15; 157/16) и Одлуком о измени и допуни одлуке о локалним комуналним таксама, број 011-81/2017-1 од 23.10.2017. године. Сматра да је диспозитив оспореног решења неразумљив, јер се из наведеног диспозитива се не може утврдити на које пословне објекте и на које земљиште се односи оспорено решење, као и да је чињенично стање утврђено непотпуно и нетачно, с обзиром да није утврђено шта се сматра јавном површином, којим су актима утврђене границе јавне површине и које све катастарске парцеле или грађевинске парцеле чине једну јавну површину. Предложио је да суд уважи тужбу тужиоца и утврди незаконитост оспореног решења, или да уважи тужбу, поништи оспорено решење и предмет врати туженом органу на поновно одлучивање.

Тужени орган је доствио Суду списе предмета и образложени одговор на тужбу, у коме је остао при наводима из оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, Управни суд је, након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и свих списа ове управне ствари, испитујући законитост оспореног решења, у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС", број 111/09), невезано за разлоге тужбе, нашао да оспорено решење ваља поништити.

Из образложења оспореног решења, које је донето у извршењу пресуде Управног суда II-5 У. 5260/18 од 21.11.2019. године и списа предмета произлази да је првостепени орган утврдио тужиоцу локалну комуналну таксу за коришћење простора на јавним површинама у складу са чланом 2а. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, као и на основу члана 11-18 Закона о финансирању локалне

самоуправе и одредби члана 3. и 4. Одлуке о комуналним таксама. Одлучујући о жалби тужиоца, другостепени орган је нашао да је жалба неоснована, јер је ожалбено решење правилно и на закону засновано, због чега је жалбу одбио на основу члана 170. став 1. Закона о општем управном поступку (“Службени гласник РС”, број 18/16).

Одредбом члана 165. става 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији (“Службени гласник РС”, број 80/02...108/16), прописано је да по жалбама изјављеним против првостепених решења донетих у пореском поступку, односно у поступцима из члана 2а став 1. овог закона, решава другостепени орган Министарство надлежно за послове финансија. Одредбом члана 2а став 1. истог закона, прописано је да се тај закон примењује на изворне јавне приходе јединица локалне самоуправе које те јединице утврђују, наплаћују, контролишу у јавноправном односу, као и на споредна пореска давања по тим основама, у поступцима у којима доносе пореске управне акте, укључујући и акте у управном поступку, за које је прописана примена овог закона.

Одредбом члана 25. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о пореском поступку и пореској администрацији (“Службени гласник РС”, број 108/06), прописано је да ће се одредбе члана 1. и 3. члана 5. става 5. члана 15.-19. и члана 21. овог закона, које се односе на утврђивање надлежности другостепеног органа и решавање у другостепеним пореским поступцима, примењивати почев од 01.07.2017. године, када престају и надлежности пореске управе у погледу овлашћења за решавање у другостепеном пореском поступку, а ставом 2. истог члана да ће предмете у којима није окончан поступак пред другостепеним пореским органом до 30.06.2017. године, преузети другостепени орган предвиђен овим законом.

По оцени Управног суда, основано се тужбом оспорава законитост оспореног решења, јер је тужени орган у поступку одлучивања по жалби тужиоца изјављеној против првостепеног решења, којим је утврђена коначна обавеза на име локалне комуналне таксе за коришћење простора на јавним површинама у пословне сврхе на територији општине Бела Паланка, одлучивао као ненадлежни орган. Ово стога, што из цитиране одредбе члана 165. става 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији произлази да је Министарство надлежно за послове финансија, надлежно да у другом степену одлучује у поступцима који се односе на изворне јавне приходе јединице локалне самоуправе које те јединице утврђују, наплаћују и контролишу у јавноправном односу, а како је у конкретном случају, поступак по жалби изјављеној против решења Општине Бела Паланка, Општинске управе Одељења за финансије, буџет и јавне службе, Одсек за послове локалне пореске администрације, број 434/1537/2017 од 15.12.2017. године, то је по оцени суда, Министарство финансија Републике Србије, Сектор за другостепени порески и царински поступак, Одељење за другостепени порески поступак Ниш, био дужан да сходно цитираном члану 25. става 2. Закона о изменама и допунама Закона о пореском поступку и пореској администрацији, преузме предмет и као надлежни орган, одлучи о жалби тужиоца.

Како је са напред наведених разлога, тужени о жалби тужиоца против првостепеног решења којим је утврђена локална комунална такса за 2017. годину,

решавао као ненадлежни орган, то је по оцени суда, тужени орган био дужан, да као орган коме је достављена жалба против првостепеног решења, списе предмета, применом одредбе члана 62. став 1. у вези члана 58. става 1. Закона о општем управном поступку (“Службени гласник РС”, број 18/06), проследи надлежном другостепеном органу, Министарству финансија Републике Србије, Пореске управе, Сектор за другостепени порески и царински поступак, Одељење за другостепени порески поступак Ниш и о томе обавести тужиоца.

У поновном поступку, надлежни орган Министарство финансија Републике Србије, Сектор за другостепени порески и царински поступак, Одељење за другостепени порески поступак Ниш, дужан је да донесе ново и на закону засновано решење, при чему је везан примедбама суда на основу члана 69. Закона о управним споровима.

Имајући у виду напред наведено, Управни суд је нашао да је закон погрешно примењен на штету тужиоца, па је применом члана 42. става 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана: 11.05.2023. године, II-6 У. 2157/20

Записничар,
Јелена Стојановић,с.р.

Председник већа-судија,
Ненад Стојановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СБ